

Špartanskega zakonodajalca Likurga so upražali, zakaj odreje, da bi se mo-
že ženili z dekletki brez dote. Likurg je
odgovoril: »Da bi revne deklice ne osta-
le same in da bi bogatih ne iskali radi
denarja, pač pa da bi se vsak mož ozi-
ral le na značaj svoje bodoče žene.«

Kmalu ko je Ludvik XVI. zasedel francoski prestol, je v Franciji vsled predragega žita nastala lakota in na-
rod je grozil z revolucijo. Minister voj-
voda Burbonski, je ukazal kapitanu,
poveljniku polka mušketirjev, naj stre-
lja v zbrano množico in tako uduši ne-
mire. Kapitan je odredil, naj vojaki
pred ljudstvom nabijejo puške; nato
se je odkril in nagovoril zbrano ljudst-
vo: »Gospoda, dobil sem nalogo, da po-
štelim vso druhal, ki se bo zbirala po
mestu; radi tega vas prosim, naj od-
idejo vsi taisti, ki so dostojni, predno
pade prvi strel!« Razume se, da so od-
šli vsi, ker ni hotel biti nihče druhal.

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto
dne 6. julija so pripeljali šeparji 19 voz za-
kanih svinj, kmetje 2 voza sene in 6 slame.
Želo dobro založen je bil sobotni trg z zelenja-
vo. Svinjsko meso je bilo po 15 do 27.50 Din,
sena po 60 do 70 Din, slama po 55 do 65 Din.
Novi krompir 2 do 3.50, čebula 4, česen po 14
do 16, sveže zelje 1-8, kislo zelje 5, kislja repa
2, buča 2-8, gobe 1-2. Marelice 16-24, čreš-
nje 4-6. Smetana 12-14, surovo maslo 36 do
40, jajca 1-1.50, med 20 Din. Pšenica 3, rž 2,
ječmen 2, oves 1.50-1.75, kornja 2.50, ajda 2,
proso 2.50-3, fižol 5-7, fižol v stročju 10, lu-
ščen grah 8 Din. 1 kokoš 35-37, par piščancev
25-65, raca 25-30, gos 50-70, puran 50-60,
domači zajec 15-40 Din.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski
sejem dne 5. julija 1929 je bilo pripeljanih 251
svinj in 1 ovca. Cene so bile sledeče: mladi
prašiči 5-6 tednov stari komad 100 do 170 Din,
7-9 tednov 225 do 300 Din, 3-4 mesece 350 do
400 Din, 5-7 mesecev 450 do 600 Din, 8-10 me-

secev 700 do 860 Din, 1 leto 1000 do 1100 Din,
1 kg žive teže 10 do 12.50 Din, 1 kg mrtve teže
16 do 18 Din, ovca komad 130 Din. Prodanih je
bilo 234 svinj in 1 ovca.

*

Gospodarska obvestila.

Trodnevni drevesničarski tečaj za delovodje drevesnic podružnic Kmetijske družbe za Slovenijo. Kmetijska dru-
žba bo priredila v času od 1. do 4. avgus-
ta t. l. trodnevni tečaj v družbeni dre-
vesnici na Poljanah, ki bo v zvezi s teo-
retičnim in praktičnim poukom v dre-
vesničarstvu s posebnim ozirom na oku-
lacijo. Teoretični pouk bo dnevno od
sedmih do devetih zjutraj, ostali čas se
bo pa izrabil s praktičnimi vajami. Na
tečaj se sprejme le določeno število, k
večjemu 10 udeležencev, katerim se
priskrbi prenočišče in vsakemu tečaj-
niku bi se naklonilo dnevno po 15 Din.
Za primer večje priprave se tečaj po-
novi teden pozneje. Tečajniki se mora-
jo zavezati, da se bodo pouka redno u-
deleževali. Prav marljivim se ob koncu
tečaja podeli nagrada. Priglasitve na
tečaj se sprejema le do 25. julija t. l.,
ki jih je nasloviti na Kmetijsko družbo
v Ljubljani.

Cene žitu nižje kot pred vojno. Ker je
cena pšenice in vobče žita padla na sve-
tovnem trgu, je ta padec pritisnil na
cene žita v posameznih državah. Tako
je cena žita padla pod višino cen pred
svetovno vojno. V Avstriji je razmerje
takšno: v prvi polovici leta 1914 je pše-
nica imela vrednost 24.60 zlatih kron
za 100 kg, rž 19.70 zlatih kron, kar od-
govarja sedanji avstrijski vrednosti
34.42 šilingov za pšenico in 28.37 šilin-
gov za rž. Sredi junija t. l. pa je cena
pšenice za 100 kg padla na 33, za rž pa
na 27.20 šilingov. Potem takem je cena
pšenice padla za 7%, rži pa za 5% pod
višino pred vojno.

Uvoz vina v Poljsko. V prvem četrt-
letju 1928 se je v Poljsko uvozilo 1751
ton v vrednosti 3,395.000 zlotov, v 1. čet-
rtletju 1929 pa 1106 ton v vrednosti
2,696.000 zlotov. Največ tega vina in si-
cer več kot polovica je iz Francije, Ogr-

ska je uvozila 155.4 ton, Italija 99.7 ton,
Nemčija 21.2 ton, Grška 15.3 ton. Kaj
pa naša država?

Ptičji gnoj. Ob morski obali južno-
ameriške države Peru je skupina golo-
skalovitih otočkov, ki se imenujejo:
»Guano otoki«. Otočje je brez rastlinst-
va, a vendar zgleda njega skalovje od
daleč kakor najbolj živahno. Na njem
gnezdi milijarde raznih v strogo juž-
nem podnebjem živečih ptic. V dobi va-
litve je po skalah Guano otočkov eden
ptičev poleg drugega. Ptičev ne lovijo,
pač pa daje vsakoletno ptičje blato naj-
boljši gnoj, takozvani: »peruguanosu-
perfosfat«, kojega izvoz daje državi na
leto težke milijone. Otočje je državna
last in je v mesecih valitve prepoveda-
no pod smrtno kaznijo, stopiti na otok.
Otočje je odkril Evropski leta 1802 Alek-
sander Humbolt, ki je pripeljal kot pr-
vi najboljši ptičji gnoj iz Amerike v Ev-
ropo.

Čevljarska obrtna zadruga Maribor
naznanja vsem svojim članom, da se
vrši tretja redna toletna vajeniška ter
pomožniška preizkušnja v nedeljo dne
21. julija 1929. Prošnje za pripust k pre-
izkušnji se vložijo najpozneje do dne
13. julija v pisarni zadruge v Mariboru,
Orožnova ulica 6.

**Vsem gozdnim posestnikom v ved-
nosti!** V naših gozdih se nahaja zelo ve-
liko smrekavih storžev, kateri navadno
odpadajo, ne da bi posestniku dali kak
šnokoli korist, vendar se lahko tudi to
blago proda po zmerni ceni ter da kme-
tu nekaj koristi. Storži od smrek se da-
jo prodati meseca oktobra, novembra
in decembra ter morajo iste mesce biti
potrgani s smrek. V to svrhu se poziva-
jo vsi gozdni posestniki, kateri imajo
te storže in želijo iste prodati, da se v
vsaki občini skupno organizirajo glede
nabiranja storžev na ta način, da se iz
vsake občine dobi tega blaga vsaj za 1
vagon, najboljši bi bilo, da vzamejo to
organizacijo v roke kmetijska društva,
zadruga in druge kmetijske organizaci-
je, koje vsaka v svoji občini organizira
nabiranje storžev. Vsa nadaljna in po-
trebna pojasnila se bodo pa dobila od:

njegov bledi, koščeni obraz je bil nenavadno
strog in neizpros.

»Kje imate zadnja poročila o komtesi de Ro-
maine?« je vprašal ledeno mrzlo. »Kaj je poč-
njala včeraj?«

Komisar je potihoma godrnjaje poiskal za-
hteve papirje.

»Včeraj zjutraj je šla z materjo v cerkev. God
sv. Andreja je bil.«

»Sta ženski s kom govorili?«

»Na potu v cerkev ne. Pa v cerkvi je bilo na-
tlačeno polno ljudi, ni se ju dalo natančno opa-
zovati. Utegne biti, da sta s kom pošepnili kako
besedo.«

»Bojim se, da smo smaragde izgubili —. Pa
vsaj zločinca moramo prijeti. Morebiti bo dal
plen od sebe, če ga prav trdo primemo.«

»Gospod Fernand —!«

»Že prav, že prav!« je zamahnil detektiv z
roko. »Vem, da niste vi krivi! V natlačeno polni
cerkvi se da marsikaj opraviti, marsikaj skriti.
Zlikovec nas je zaenkrat ukanil. Toda s tem še
ni rečeno, da nam je ušel.«

Pošljite,« je dejal po hipnem pomisleku,
»pošljite koj par mož na pristavo, pa takih, ki
jim lahko brezpogojno zaupate, in jim naročite,

naj primejo Jacka de Romaine in ga privedejo
sem!«

»Na pristavo —?«

»Da. Komtesa Marietta de Romaine se je zla-
gala, ko je pravila, da njenega brata od torka
sem ni bilo več doma. Jack de Romaine je doma.
To vem jaz.«

Koj ko sem prišel oni dan v St. Lō, sem sam
nemudoma šel opazovat pristavo. Bil sem na
preži tudi tisto noč, ko se je pripeljala gospo-
dična Filipa z mladim grofom. Videl sem, da je
izstopil Jack, ji zamahnil z roko v slovo, se obr-
nil in stopil k vratom. Vrata so se odprla in grof
Jack je izginil v veži. Vse to sem videl, kakor
sem dejal, na lastne oči. Ni torej res, kar je pra-
vila komtesa Marietta, da ni prišel domov. Do-
mov je prišel, na to stavim.

In od tistega trenutka dalje ni več stopil iz
hiše. Tisto noč sem jaz bil na preži pred hišo z
enim svojih mož. In od drugega jutra dalje sta
prežala dva druga moja moža, eden pred hišo,
drugi zadaj. Moža sta brezpogojno zanesljiva. In
da danes nista videla, da bi bil grof Jack de Ro-
maine prestopil hišni prag.

Morebiti da je sestra ali da je mati v cerkvi
izročila smaragde kakemu zaupniku in zavez-

Hmeljarstvo nese, a samo onemu, ki zna kmetijski in imeti pro-
daj. Kupite zato knjigo HMEJLJARSTVO! Stane Din 50, vezana
Din 60. Dobi se v Grljovi tiskarni v Mariboru.

Dragotina Korošec v Šmartnem ob Paki, na kateri naslov se naj interesentje obračajo.

HMELJARJI, UREDITE SUŠILNICE!

Konkurenca v produkciji hmelja je vedno večja in brez dvoma se bo prodal v bodoče le prvovrsten hmelj po primerni ceni. Prav mnogo našega, sicer prvovrstnega hmelja pa se pokvari pri sušenju; temu so največkrat krive sušilnice, ki slabo vlečejo ter hmelj preje sparijo in sežgo kakor pa posuše. Le v res dobri in pravilno urejeni sušilnici je mogoče hmelj dobro posušiti. Imamo sicer precej sušilnic, toda le malo res dobrih. Napake so večkrat prav malenkostne ter je mogoče navadno brez večjih stroškov tako sušilnico preurediti, da suši hitro, enakomerno in pri nizki toploti.

Marsikateri hmeljar je sicer nezadovoljen s svojo sušilnico, vendar si ne zna pomagati. Za vsa potrebna tozadev

na navodila in pojasnila se je obrniti na Okrožni kmetijski urad (Oblastno hmeljarsko nadzorništvo) v Celju, s posebno prošnjo (kolek 5 Din) za brezplačen pregled sušilnice. Najbolje je, ako vsak interesent prijavi svojo sušilnico za pregled na občini, občina te prijave zbere in vloži skupno prošnjo na omenjeni urad (prošnja koleka prosta). Na določen dan bo prišel oblastni hmeljarski strokovnjak ter vsakemu na licu mesta dal brezplačno vsa potrebna navodila za preureditev sušilnice. Tudi kdor hoče postaviti novo sušilnico, lahko dobi ob tej priliki vsa potrebna navodila in pojasnila. Vse tozadevne prošnje je vložiti najkasneje do dne 20. t. m., na kasneje prispere se ne bo moglo več ozirati.

Hmeljarji, posvetite sušenju hmelja največjo pažnjo, da si ne pokvarite pridelka, temveč ohranite dobro kakovost in dosežete boljše cene!

*

Izreden prispevek za prekomerno uporabo državnih cest.

Čl. 22 zakona o državnih cestah z dne 8. maja 1929 določa: »Kdor povzroča znatno večje stroške za vzdrževanje državnih cest nego ostali (interesenti), mora plačevati vsako leto izreden prispevek za vzdrževanje prekomerno ukoriščane ceste. Ta prispevek se določa sporazumno med gradbeno sekcijo in onim, ki cesto ukorišča. Prispevek mora biti tolik, da se z njim po možnosti pokriva vsi večji stroški. Ta sporazum postane pravomočen, ko ga odobri gradbena direkcija. Če se sporazum ne doseže, določi višino prispevka gradbena direkcija. Ta prispevek se polaga v denarju ali v materialu pri pristojni gradbeni sekciji ter se mora uporabljati za vzdrževanje samo onih cest in njih delov, za katere je bil pobran.«

Z ozirom na to zakonsko določbo je minister za javne gradbe izdal 1. julija t. l. okrožnico na vse gradbene direk-

cije o plačevanju tega izrednega prispevka, v kateri nareja:

»1. Prispevek mora plačati vsaka oseba ali ustanova, ki prevozi na 1 km več ton blaga ali potnikov, kakor pa v primeru normalnega prometa na tem delu ceste.

2. Prispevek mora plačati tudi oni, čigar transport po toni in km ni izjemoma večji od normalnega, ako pri tem transportu uporablja prevozna sredstva, ki se razlikujejo od normalnih v prometu in ki s svojo težino, konstrukcijo ali brzino posebno kvarijo ceste.

3. Gornji prispevek morajo plačati oni, ki prepeljujejo svoje blago po državnih cestah le v jesenskem in zimskem času, ker ni vseeno, ali se gotovo količino blaga prevaža v teku vsega leta, ali pa samo v vlažnem času.

4. Prispevek plačajo:

a) industrijska podjetja, ki uporabljajo ceste za prevoz svojih sirovin in

izdelkov, pa najsi vrše ta prevoz z lastnimi ali tujimi sredstvi.

b) osebe, ki se bavijo z izkoriščanjem gozdov in rudnikov ali temu podobnim in ki se poslužujejo cest za prevoz svojih proizvodov.

c) Osebe, ki se bavijo s prevozom potnikov ali blaga, v kolikor razpolagajo z organiziranim delom in s prometnimi sredstvi, kakoršna so avtobusi in tovorni avtomobili s prikolicami ali brez njih.

d) Vsi oni, ne glede na količino prevoženega blaga in prevoženih potnikov ki uporabljajo nedovoljena vozila, to se pravi vozila, ki zaradi svoje teže ali s svojo konstrukcijo ali brzino na posebn način hud način kvarijo ceste.

Od tega prispevka so oproščeni:

a) potniški avtomobili in druga potniška vozila, ki služijo za osebno uporabo.

b) potniški avtomobili ter tovorna in navadna vozila, ki se uporabljajo za prevoz potnikov, ako lastnik z vozilom vzdržuje sebe in svojo rodbino in ako je to prevažanje glavni poklic (na primer fijakar ali šofer).

c) Vsa tovorna, konjska ali volovska, kmečka ali špediterska vozila, ki se uporabljajo za lastno potrebo ali za potrebo drugih, ako živi lastnik od teh vozil in ohranja svojo rodbino. Ako pa ima nekdo več potniških avtomobilov za prevoz potnikov ali uvede organizirani potniški promet s potniškimi avtomobili med posameznimi kraji, plača prispevek kakor potniški avtomobili.

Prispevek se plača tudi od tovornega avtomobila, s katerim se prevaža lastno blago med posameznimi kraji.

Prispevki po tem zakonu se morajo odmerjati najdalje do 1. julija in izterjati do 1. oktobra vsakega leta.

Prispevki se odmerijo v prvi vrsti v naturi, a šele nato v denarju.

Gradbene direkcije morajo najdalje do 15. decembra predložiti ministrstvu poročila o odmerjenih in izterjanih prispevkih po posameznih sekcijah za tekoče leto.

niku. Tega ne vemo. To pa vem,« je dejal mož v sivi suknji odločno in prepričano, »to pa vem, da tiči Jack de Romaine doma v pristavi še sedaj razen če ga ni sam vrag odnesel skozi dimnik.«

»Ni ga vraga, ki bi moje ljudi prevaril!« je dejal komisar podjetno. Detektivove krepke besede so ga potegnile za seboj v kljub njegovi prirojeni udobnosti in počasnosti. »V dobri uri bomo imeli zlikovca, gospod Fernand! Vso čast našega policijskega komisarijata vam stavim na to! In smaragde bomo tudi imeli!« je pridjal s poudarkom. »Razen če jih tatovi že niso spravili na varno, seve.«

»Tako je prav!« je pohvalil mož v sivi suknji vzpodbudno. »Moji ljudje so še na pristavi. Pomagali vam bodo. V malem prstu imajo vse, kar je treba vedeti o tajnih vratih, o skrivališčih, zakotjih in sličnih pribežališčih takih lopovov.

Ne dajte se prevariti! In ne pozabite, da Jack prav gotovo še tiči kje v pristavi! Preiščite vsak kot, obtipajte vsako steno! In — pripeljite ga sem! Sedaj pa pojdite in se pripravite! V dobri uri pridem za vami!«

3.

Trda tema je že bila, ko je prispel mož v sivi suknji na pristavo.

Pri vrtnih vratih je stal gospod Cognard. Koj ko je zagledal suhljato postavo detektivovo, je pohitel k njemu, kar so mu dale njegove kratke noge in njegova obilna, rejena postava.

»Nič —!« je hlastnil brez sape.

»Kako mislite — nič?«

»Prav kakor sem povedal, gospod Fernand! Preiskali smo podrtijo od kleti do stropa. Ženski sta gori, moji ljudje ju stražijo. Nista ugovarjali, nista nam branili. Prav nič. Pa povem vam,« je pridjal in si brisal znojno čelo, »povem vam, niti miška ni skrita v hiši! Preiskali in pregledali smo vsak kotiček in vsako luknjo, pa nič nismo našli!«

»Kaj še!« Mož v sivi suknji je nagubal čelo.

»Spregleдали ste kaka skrita vratica —!«

»Vprašajte svoje lastne ljudi, ki o njih pravite, da jim lahko popolnoma zaupate!« je zagodel komisar. »Ves čas so iskali z nami.«

»Ste vprašali tudi ženske?«

»Seveda! Druga ne vesta povedati, ko tisto zgodbo, ki jo je nama pravila komtesa.«

»Ali ne vesta ti dve ženski, da sem jaz — jaz, član tajne policije Njegovega veličanstva, da sem na lastne oči videl vstopiti tisti terek zvečer grofa Jacka de Romaine v tole hišo in da lahko pri-

SOCIALNO VPRAŠANJE

spoznavaj in pomagaj rešiti! Zato si kupi dr. Je-
rajevo knjigo: »Socialno vprašanje« za Din 28.—
v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Dragotina Korošec v Šmartnem ob Paki, na kateri naslov se naj interesentje obračajo.

HMELJARJI, UREDITE SUŠILNICE!

Konkurenca v produkciji hmelja je vedno večja in brez dvoma se bo prodal v bodoče le prvovrsten hmelj po primerni ceni. Prav mnogo našega, sicer prvovrstnega hmelja pa se pokvari pri sušenju; temu so največkrat krive sušilnice, ki slabo vlečejo ter hmelj preje sparijo in sežgo kakor pa posuše. Le v res dobri in pravilno urejeni sušilnici je mogoče hmelj dobro posušiti. Imamo sicer precej sušilnic, toda le malo res dobrih. Napake so večkrat prav malenkostne ter je mogoče navadno brez večjih stroškov tako sušilnico preurediti, da suši hitro, enakomerno in pri nizki toploti.

Marsikateri hmeljar je sicer nezadovoljen s svojo sušilnico, vendar si ne zna pomagati. Za vsa potrebna tozadev

na navodila in pojasnila se je obrniti na Okrožni kmetijski urad (Oblastno hmeljarsko nadzorništvo) v Celju, s posebno prošnjo (kolek 5 Din) za brezplačen pregled sušilnice. Najbolje je, ako vsak interesent prijavi svojo sušilnico za pregled na občini, občina te prijave zbere in vloži skupno prošnjo na omenjeni urad (prošnja koleka prosta). Na določen dan bo prišel oblastni hmeljarski strokovnjak ter vsakemu na licu mesta dal brezplačno vsa potrebna navodila za preureditev sušilnice. Tudi kdor hoče postaviti novo sušilnico, lahko dobi ob tej priliki vsa potrebna navodila in pojasnila. Vse tozadevne prošnje je vložiti najkasneje do dne 20. t. m., na kasneje prispere se ne bo moglo več ozirati.

Hmeljarji, posvetite sušenju hmelja največjo pažnjo, da si ne pokvarite pridelka, temveč ohranite dobro kakovost in dosežete boljše cene!

*

Izreden prispevek za prekomerno uporabo državnih cest.

Čl. 22 zakona o državnih cestah z dne 8. maja 1929 določa: »Kdor povzroča znatno večje stroške za vzdrževanje državnih cest nego ostali (interesenti), mora plačevati vsako leto izreden prispevek za vzdrževanje prekomerno ukoriščane ceste. Ta prispevek se določa sporazumno med gradbeno sekcijo in onim, ki cesto ukorišča. Prispevek mora biti tolik, da se z njim po možnosti pokriva vsi večji stroški. Ta sporazum postane pravomočen, ko ga odobri gradbena direkcija. Če se sporazum ne doseže, določi višino prispevka gradbena direkcija. Ta prispevek se polaga v denarju ali v materialu pri pristojni gradbeni sekciji ter se mora uporabljati za vzdrževanje samo onih cest in njih delov, za katere je bil pobran.«

Z ozirom na to zakonsko določbo je minister za javne gradbe izdal 1. julija t. l. okrožnico na vse gradbene direk-

cije o plačevanju tega izrednega prispevka, v kateri nareja:

»1. Prispevek mora plačati vsaka oseba ali ustanova, ki prevozi na 1 km več ton blaga ali potnikov, kakor pa v primeru normalnega prometa na tem delu ceste.

2. Prispevek mora plačati tudi oni, čigar transport po toni in km ni izjemoma večji od normalnega, ako pri tem transportu uporablja prevozna sredstva, ki se razlikujejo od normalnih v prometu in ki s svojo težino, konstrukcijo ali brzino posebno kvarijo ceste.

3. Gornji prispevek morajo plačati oni, ki prepeljujejo svoje blago po državnih cestah le v jesenskem in zimskem času, ker ni vseeno, ali se gotovo količino blaga prevaža v teku vsega leta, ali pa samo v vlažnem času.

4. Prispevek plačajo:

a) industrijska podjetja, ki uporabljajo ceste za prevoz svojih sirovin in

izdelkov, pa najsi vrše ta prevoz z lastnimi ali tujimi sredstvi.

b) osebe, ki se bavijo z izkoriščanjem gozdov in rudnikov ali temu podobnim in ki se poslužujejo cest za prevoz svojih proizvodov.

c) Osebe, ki se bavijo s prevozom potnikov ali blaga, v kolikor razpolagajo z organiziranim delom in s prometnimi sredstvi, kakoršna so avtobusi in tovorni avtomobili s prikolicami ali brez njih.

d) Vsi oni, ne glede na količino prevoženega blaga in prevoženih potnikov ki uporabljajo nedovoljena vozila, to se pravi vozila, ki zaradi svoje teže ali s svojo konstrukcijo ali brzino na posebn način narušajo kakovost ceste.

Od tega prispevka so oproščeni:

a) potniški avtomobili in druga potniška vozila, ki služijo za osebno uporabo.

b) potniški avtomobili ter tovorna in navadna vozila, ki se uporabljajo za prevoz potnikov, ako lastnik z vozilom vzdržuje sebe in svojo rodbino in ako je to prevažanje glavni poklic (na primer fижakar ali šofer).

c) Vsa tovorna, konjska ali volovska, kmečka ali špediterska vozila, ki se uporabljajo za lastno potrebo ali za potrebo drugih, ako živi lastnik od teh vozil in ohranja svojo rodbino. Ako pa ima nekdo več potniških avtomobilov za prevoz potnikov ali uvede organizirani potniški promet s potniškimi avtomobili med posameznimi kraji, plača prispevek kakor potniški avtomobili.

Prispevek se plača tudi od tovornega avtomobila, s katerim se prevaža lastno blago med posameznimi kraji.

Prispevki po tem zakonu se morajo odmerjati najdalje do 1. julija in izterjati do 1. oktobra vsakega leta.

Prispevki se odmerijo v prvi vrsti v naturi, a šele nato v denarju.

Gradbene direkcije morajo najdalje do 15. decembra predložiti ministrstvu poročila o odmerjenih in izterjanih prispevkih po posameznih sekcijah za tekoče leto.

niku. Tega ne vemo. To pa vem,« je dejal mož v sivi suknji odločno in prepričano, »to pa vem, da tiči Jack de Romaine doma v pristavi še sedaj razen če ga ni sam vrag odnesel skozi dimnik.«

»Ni ga vraga, ki bi moje ljudi prevaril!« je dejal komisar podjetno. Detektivove krepke besede so ga potegnile za seboj v kljub njegovi prirojeni udobnosti in počasnosti. »V dobri uri bomo imeli zlikovca, gospod Fernand! Vso čast našega policijskega komisarijata vam stavim na to! In smaragde bomo tudi imeli!« je pridjal s poudarkom. »Razen če jih tatovi že niso spravili na varno, seve.«

»Tako je prav!« je pohvalil mož v sivi suknji vzpodbudno. »Moji ljudje so še na pristavi. Pomagali vam bodo. V malem prstu imajo vse, kar je treba vedeti o tajnih vratih, o skrivališčih, zakotjih in sličnih pribežališčih takih lopovov.

Ne dajte se prevariti! In ne pozabite, da Jack prav gotovo še tiči kje v pristavi! Preiščite vsak kot, obtipajte vsako steno! In — pripeljite ga sem! Sedaj pa pojdite in se pripravite! V dobri uri pridem za vami!«

3.

Trda tema je že bila, ko je prispel mož v sivi suknji na pristavo.

Pri vrtnih vratih je stal gospod Cognard. Koj ko je zagledal suhljato postavo detektivovo, je pohitel k njemu, kar so mu dale njegove kratke noge in njegova obilna, rejena postava.

»Nič —!« je hlastnil brez sape.

»Kako mislite — nič?«

»Prav kakor sem povedal, gospod Fernand! Preiskali smo podrtijo od kleti do stropa. Ženski sta gori, moji ljudje ju stražijo. Nista ugovarjali, nista nam branili. Prav nič. Pa povem vam,« je pridjal in si brisal znojno čelo, »povem vam, niti miška ni skrita v hiši! Preiskali in pregledali smo vsak kotiček in vsako luknjo, pa nič nismo našli!«

»Kaj še!« Mož v sivi suknji je nagubal čelo.

»Spregleдали ste kaka skrita vratica —!«

»Vprašajte svoje lastne ljudi, ki o njih pravite, da jim lahko popolnoma zaupate!« je zagodel komisar. »Ves čas so iskali z nami.«

»Ste vprašali tudi ženske?«

»Seveda! Druga ne vesta povedati, ko tisto zgodbo, ki jo je nama pravila komtesa.«

»Ali ne vesta ti dve ženski, da sem jaz — jaz, član tajne policije Njegovega veličanstva, da sem na lastne oči videl vstopiti tisti terek zvečer grofa Jacka de Romaine v tole hišo in da lahko pri-

SOCIALNO VPRAŠANJE

spoznavaj in pomagaj rešiti! Zato si kupi dr. Je-
rajevo knjigo: »Socialno vprašanje« za Din 28.—
v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Zdrav ali bolan

vedno treba dobro mlo. Slaba mila so naredila že mnogo škod. Kot res dobrim milom zdravja in lepote i v najvišjih krogih se daje prednost Fellerjevim Elsamilom, in to: lilijino, rumenjakovo, glicerino, boraksovo, katanovo ter mlo za britje. Ta vsebujejo dobro delujoče sestavine. Za polkus 5 kom. Elsamila po izbiri se pošilja za vnaprej poslanih 52 Din franko lekarnar Feller, Stubica Dooja, Elsatrg 241, Hrvaška. Za pranje glave: Elsam-Shampoo 3 Din 30.

484

Razpis ofertne licitacije.

Cerkveno-kodkurenčni odbor na Ptujski gori razpisuje ofertno licitacijo za zidarska, kamnoseška, tesarska in mizararska dela pri popravilucerkve, nadarbinskih poslopij in zida okoli cerkve na Ptujski gori.

Seznam vseh popravil in pogoji so na vpogled pri županu na Ptujski gori, kamor naj se pošljejo pismene ponudbe najkasneje do dne 22. julija 1929.

Odbor si pridržuje pravico oddati dela ne glede na višino ponudbe.

Cerkveno-konsurenčni odbor na Ptujskogori, dne 6. julija 1929. 619

Konjarja

(kočijaža) in kravarja išče grajščina na Pragorskem. 786

Oglašujte

v Slov. Gospodarju.

Safarja za takojšnji vstop se sprejme za večje posestvo. Prednost imajo kmečki sinovi z dovršeno kmetijsko šolo, samskega stanu in večletno prakso v starosti 28 do 30 let. Ponudbe s prepisi spričeval je vposlati upravi »Slovenskega Gospodarja« pod značko »Safar 1929«. 815

Sodarske pomočnike sprejme pri prosti hrani, stanovanju in perilu: Franc Repič, sodar, Ljubljana, Trnovo. — **Vajenec**, ki je že večš nekoliko tega dela, se sprejme istotam. 805

Sedlarskega vajenca, zdravega, poštenega, takoj sprejme Jožef Jug, sedlar, Zalec. 639

Dobičkanosna, velika nadstropna hiša blizu farne cerkve — sposobna za vsako trgovino, poleg tega imeniten vodni pogon z vso opravo prodam zaradi družinskih razmer za zelo ugodno ceno. Dam tudi na obroke. Več pove: Anton Štante, Poljčane. 812

Dve svinji za plemo stari po 8 mesecev ima na prodaj Vinarska in sadjarska šola v Mariboru. 789

Svarilo. Podpisana izjavljam, da nisem plač-nica dolgo, katere bi napravil v mojem imenu moj mož Janez Graber. Kdor od njega kaj kupi od skupnega premoženja ali mu da posojilo, stori to na lastno odgovornost. Griber Barbara, posestnica v Gačniku 6. 824

Posestvo 18 oralov se prodaja ali da v najem le samo resnim kupcem. Močna 18, Sv. Marijeta ob Pesnici. 822

Razumen vinčar se sprejme s 4—5 delavskimi močmi, prednost ima zvečletni spričevali. Naslov v upravi lista. 821

Več polovnjakov jabolčnika prodaja Fuš Ivan, Gačnik, Pesnica. 818

V neizmerni žalosti naznanjamo pretužno vest, da je naša predobra žena, oziroma hčerka, sestra, svakinja, gospa

Roža Kozar, roj. Pavlič

učiteljica

dne 1. julija 1929 ob 10. uri v Veržuju nenadoma, previdena s sv. zakramenti, v Gospodu zaspala.

V Veržuju, dne 1. julija 1929.

Zalujoči:

Kozar Franjo, šolski upravitelj, mož. Marija Pavlič, mati, Ana in Marija, sestre, Jakob Jančar, svak, ter vse ostali sorodnik.

ZAHVALA.

Ob smrti svoje nepozabne žene, gospe

Rože Kozarjeve

učiteljice v Veržuju

mi je došlo toliko tolažilnih izrazov sočutja, da se ne morem vsakemu posebej zahvaliti. Bodi vsem tem potem moja iskrena zahvala.

Posebne hvale sem dolžen častiti duhovščini, zlasti gospodu častnemu dekanu Josip Weixlu od Sv. Križa, kakor tudi učiteljsstvu, ki je v tako častnem številu iz vsega lautomerskega sreza in iz Prekmurja spremilo drago pokojnico na zadnji poti.

Hvala gospodu sreskemu nadzorniku F. Karbašu za iskrene besede ob njenem grobu, pevcem za ganljive žalostinke in končno vsem prijateljem ter znancem, ki so jo tolažili v težki bolezni in darovali toliko lepih vencev ter cvetja na njen grob. Vsem moja najiskrenejša zahvala!

V Veržuju, dne 5. julija 1929.

Franjo Kozar, šolski upravitelj.

820

„Smeh in jok — naših otrok“.

Berite knjigo »Iz otroških ust« I. del Din 8.50, II. del Din 13.— Kupite jo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

sežem, da vso tisto noč hiše ni zapustil, prav kakor moji ljudje prisežejo, da od tistikrat pa do danes ni prestopil hišnega praga?»

»Vse to sem jima povedal.«

»In kaj sta odgovorili?«

»Da naj nam zadevo pojasni tisti človek, ki se je potikal okoli pristave ono noč, ko je gospod Jack de Romaine nosil dragocene smaragde v svojem žepu.« je bodeče povedal komisar.

Strogi obraz detektivov se je razlezel v smehljaj.

»Ti lopovi so navihani, bolj nego sem si mislil!«

»Lopovi —?« je zagodrnjal gospod Cognard. »Jaz za svojo osebo ne verjamem da bi bili. Če je gospod Jack de Romaine v torek zvečer stopil v hišo in je od tedaj ni več zapustil, kje bi torej naj bil? Povejte mi to, gospod Fernand!«

»Mar mislite, da sem ga jaz umoril?« je hladno vprašal detektiv.

In pustil je gospoda Cognarda na cesti ter stopil v hišo.

Grofica de Romaine ga je sprejela s tisto prezirljivo oholostjo, ki je lastna takim ljudem, kadar jih kdo dolži nizkotnih dejanj.

»Grof de Romaine,« je odgovarjala s hripa-

vim, visokim glasom na detektivova vprašanja, »on je plemenitaš iz ene najodličnejših in najstarejših rodbin Francije! In tak plemenitaš ne krade smaragdov gledališkimi igralkam, zapomnite si to! Ako jih je moj sin, kakor tisto dekle trdi, res imel tisto noč pri sebi, potem morate pač vi, ki ste se prav tisto noč plazili krog mojih oglov, vi, pravim, morate vedeti, kam so izginili!«

»Vaš sin je v torek po noči stopil v tole hišo in je od tistihdob ni več zapustil!« je poudaril detektiv hladno in odločno.

»Torej prosim lepo, poiščite ga!«

Komtesa Mariette ni zaostajala v oholosti za materjo. In niti trenutek ni bila v zadregi za odgovor, pa naj jo je tajni detektiv še tako križem izpraševal.

Toda ko je mož v sivi suknji odšel po sobah, da sam razreši uganko, ki je tako vztrajno kljubovala njegovim najspodobnejšim ljudem, je poiskala komisarja in ga z neprikrito jezo vprašala:

»Kdo je ta človek, da si drzne žaliti in mučiti mojo mater in mene s takimi krivičnimi sumničeni? Zakaj ga nihče ne pokliče na odgovor —? Katera je tista skrita roka, ki ga ščiti pred policijo in sodiščem?«

NA POLJANI — najboljša Meškova povel je zopet na razpolago. Vsakdo naj jo še to rino prebere! Slane Din 25, vezana Din 38. Naroka se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.